

A Vállalkozói Központ Közalapítvány havonta megjelenő hírlevele

SZVK belső

Amint arról már említést tettünk, a több munkavállalót kaptunk a Városgondnokság jóvoltából, akik az „Út a munkához” program résztvevőiként ideiglenesen az SZVK-nál látnak el végzettségüknek megfelelő feladatokat (dajka, adminisztrátor, karbantartó, eladó, vállalkozói ügyintéző, stb.), de a határozott idejű szerződésük lejártával újra álláskeresőkké válnak.

Szeretnénk felhívni Bérelőink figyelmét, amennyiben hasonló munkakörökre keresnek alkalmazottakat, kollégáinkat jó szívvel ajánljuk Önöknek. Ha segíteni tudják tartós elhelyezkedésüket, kérjük, jelezzék felénk!

Új bérlőink

Fszt 15 (volt Büro Service) új bérlője:

ADU ALBA KFT.

Végzendő tevékenység: raktározás, vákuumtálca gyártása

Képviselő: Varga József

II/213 új bérlője: SZABADI CREDIT KFT.

Végzendő főtevékenység: Gépjármű kereskedelem

Képviselő: Szabadi Máté

Kiköltöző bérlőink

Regiacomp Kft.— Büfé

Kutatásunk

A Vállalkozói Központ Közalapítvány, a Depónia Kft. és a Székesfehérvár Megyei Jogú Város Kommunális és Környezetvédelmi Iroda megkezdte közös kutatómunkáját.

A kutatás célja, hogy a város hulladékgazdálkodási rendszeréről átfogó, könnyen értelmezhető képet mutasson be különleges hangsúlyt fektetve a szelektív hulladékgyűjtés állapotára és annak fejlődésére. A kutatás eredménye várhatóan bemutatja Székesfehérvár jelenlegi állapotát, hivatalos számadatokon és gyakorlati példákon keresztül. Ezen kívül információt gyűjt a lakosság körében a szelektív hulladékgyűjtésről alkotott véleményekről, hozzáállásokról és annak népszerűségéről.

További információ: Kovács Zoltán

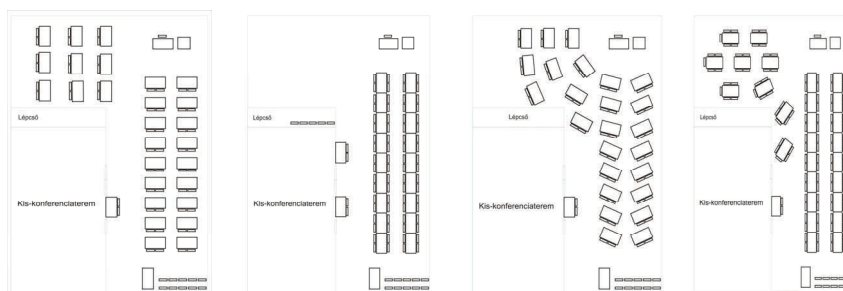
A tartalomból:

Új bérlőink - Kiköltöző bérlőink	1
Kutatásunk	1
Bérelhető konferenciatermeink	1
Olaszországban jártunk...	2
A tanulmányút szakmai tapasztalatai	5
Hasznos tudnivalók	6
Bemutatkoznak bérlőink... A KDRIŰ Nonprofit Kft.	7
Borozni és a bort megismerni	7
Pályázati információk	8

Bérelhető konferenciatermeink

- a kisterem 30 fő részére,
- a nagyterem 120- 150 fő részére biztosít kényelmes elhelyezést.

Klimatizált termeink kiválóan alkalmasak tárgyalások, megbeszélések, tanfolyamok, továbbképzések, lebonyolítására. Igény szerint termékbemutatók, értekezletek, előadások megtartásához szükséges flipchart tábla, projektor, notebook, internet hozzáférés, mikrofonos hangosítás rendelkezésre áll.

Olaszországban jártunk...

A játék neve úgy szól, Amerikában jártam, két betűt hoztam... Nos, én ezt most másképp mondom. Mi Olaszországban jártunk, rengeteg sztorit hoztunk.

Egy pályázatnak köszönhetően Jolcsi, Moncsi, Anikó és jómagam 5 napot tölthetünk Olaszországban. 5 fantasztikus napot, amit úgy gondolok, hogy soha nem felejtünk el. Merem mondani a többiek nevében is. És ez nemcsak arra vonatkozik, hogy mennyire jó volt, hanem hogy ami rossz megtörténhet egy „turistával”, az velünk megtörtént. Volt minden; jó és rossz, kellemes és kellemetlen, örömteli és dühítő. De mindez kellett ahhoz, hogy egy felejthetetlen élménnyé váljon számunkra ez az út.

Úgy gondoltam megosztom veletek a napjaink történéseit.

1. nap

Ébredés hajnali 3 óra. Taxival mentünk fel a Ferihegyre. A gépünk 7 óra 15-re volt kiírva. Nos ezt áttették először 8:15-re, majd 8:45-re. Végül a gép felszállt kb. 9 óra fele. És persze ennek köszönhetően lekéstük a csatlakozást Rómában. Így nyomás az információs pult-hoz, hogy írjon át minket egy másik járatra. Ami meg is történt, mi nem gondoltunk ekko még semmi rosszra. Körülbelül délután 4-re végre leszálltunk Genovában, de amikor vártuk a poggyásznkat, rá kellett jönnünk, hogy azok bizony nem értek velünk együtt Genovába. Így hát beálltunk a Lost and found sorba, hogy jól kipanaszkodjuk magunkat. Mint kiderült, nem mi voltunk az egyetlen áldozatok; mások is ezzel a problémával szembesültek. Minthogy mi Genovában vagyunk, a poggyásznk még Rómában időzik. Persze szidtuk a római repteret, hogy milyenek és hogy mégis!! A kedves lány a pultban felvette az adatainkat, és mondta, hogy amint megérkeznek a csomagjaink, utánunk küldik a szállásra. Hát gondoltuk, ez mind nagyon szép és kedves, de vajon mikor érkezik meg? Bosszantó volt, mivel semmi holmi nem volt nálunk. Se egy váltó ruha, se egy fogkefe, fogkrém. Szóval semmi. Vagyis csak fényképező, kamera, laptop. De hát ugye ezeket mégsem tudjuk felvenni!?

Tudomásul vettük, és elindultunk a szállásunkra. Persze a taxiban már elfelejtettük a problémánkat, mert annyira szép volt minden, hogy csak ámultunk és bámultunk, ahogy egy jó turistához illik.

A Hotel Helvetiában szálltunk meg, bejelentkeztünk és irány megnézni a hotel környékét. A középkori városrész felfedezése életreszóló élmény. DE! Mivel rengeteg a sikátor – ahol minden nemzetiségűt láttunk, csak olaszt nem – egyedül, ha lehet férfikísérő nélkül, ne vágj neki.

Estére az olasz kapcsolattartónkkal, Pietroval volt randevünk. Neki is elpanaszoltuk, hogy mi történt velünk. Mondta, hogy majd próbál segíteni, van ott ismerőse. Hál'istennek annyira összejött neki, hogy mire estére visszaértünk a hotelba, már ott voltak a hön áhított bőröndjeink.

Gondolhatjátok, hogy első dolgunk mi volt? Zuhanyozás, fogmosás, tiszta ruha.

Így végül az első napunk nagyon jól végződött.

2. nap

Második napunkon már teljesen megnyugodva, friss energiával elindultunk reggel a Genovai inkubátorházat, a BIC Liguria-t megtekinteni. Esméletlen hely. Kinézetre a mi központunk sokkal, de sokkal szebb. De ami technikát és fejlődést láttunk és hallottunk! Hát az nem semmi. Persze ahol lehet- anyagilag. Azért mégiscsak Olaszország és nem Magyarország. Ebéd után Pietro egyik kollégája - Leo - elvitt minket Savonába, hogy megnézzük az ottani központot is. Már alig vártuk. És miért? Mert ugyan Leo „csak” egy kis Fiat Puntot vezetett, na de hogyan!! Szerintem életünkben nem izgultuk ennyire, hogy épségben szállunk-e ki a kocsiból. Leo ugyanis nem szeret lassan vezetni. Csupán csak 170-nel repesztettünk. Ja, és volt olyan rendes, hogy mutogatta a látványosságokat – 170-es sebességnél. Szerintem mindannyian kézzel-lábbal, amivel tudtunk kapaszkodtunk, amibe tudtunk. És a másik. Sávban menni egyenesen? Ugyan!! Sofőrünk ezt nem tartotta fontosnak. A 170-es sebességnél sávot váltott, de egy 4sávós úton, és persze nem egymás mellettől beszélek.

De mindezek ellenére élveztük az utazást, és Leo nagyon kedves volt. Megmutatta az ottani inkubátort. Úgy gondolta, hogy valami izgalmassal – az utazás mellett – dobja fel a napunkat, és egy nagyon nem ingatagnak nevezhető létrán felvitt minket a tetőre. Majd közölte, hogy vigyázzunk, mert nem mindenhol biztonságos a tető. De mindezt kárpótolta a látvány, ami odafent fogadott bennünket. És hát, ahogy lenni szokott, nem maradhatott el a bolondos fénykép sem, ami a MALÉV új reklámfotójának is elmehetne: Fly one of use!

A hotelba visszafelé menet meg kellett állnunk, hogy megkóstoljuk az igazi olasz fagyaltot, amire csak annyit tudok mondani: fantastico!! Ezután megnéztük még a Bambino di Praga Madonna templomot, melynek az aljában egy kerámia szobrokból kiépített városrészlet volt látható, melyeket savonai kézművesek készítettek.

Majd irány vissza, mert estére újabb program várt minket. Boccadasse-ba invitált minket Pietro, ahol a munkatársaival egy nagyon kellemes estét töltöttünk el.

3. nap

Harmadik napunkra Torinót terveztük, megnézni az ottani inkubátorházat. Vonattal mentünk, és turistáknak ellentmondva nagyon jól elboldogultunk a vasúton. Jegyvásárlás, tájékozódás. Ekkor már úgy közlekedtünk, mintha mindig is itt éltünk volna.

Ellátogattunk az I3P Központba, ahol Federico fogadott bennünket. Vagyis csak reméltük, hogy fogad bennünket, mert inkább telefonon keresztül magyarázta, hogyan jutunk el és be hozzájuk. Mondanom sem kell, hogy itt már bolyongtunk egy kicsit. Mert táblát szinte sehol nem láttunk, így 2 percenként hívogattuk, hogy mi merre van, és mi merre vagyunk. Mire végre oda találtunk, azt elértük nála, hogy az ajtóba lejöj-jön élénk. De biztos nagyon sok dolga volt!/? Ezután egy majd 3 órás konferencia következett, amit sikerült egyszer megszakítanunk egy kávé erejéig. Minden szép és jó volt, amiket hallottunk, de végtére is mi ugyanezt csináljuk, csak ők egy kicsit nagyobb teljesítménnyel.

Kedvességét mutatva a kisebb körbevezetés után, hamar gyorsan hívott nekünk egy taxit, és ezzel le is tudta bemutatkozást. Így végül is az ebédünket – mivel mire visszaértünk a városba minden étterem bezárt, szigorú nyitva tartás szerint működnek, déltől 14:30-ig és este 19:00-tól 22:00-ig– a jól megszokott és ismert McDonalds-ban költöttük el.

Ezután nyakunkba vettük a várost és megnéztünk egy-két nevezetességet, sétáltunk a Pó folyó mentén, kávéztunk egy hatalmas tér közepére kitett kávézóban. Ezek után nők lévén, meg kellett látogatnunk az illemhelyet, ami nem kis röhögést váltott ki belőlünk. Ott nem a mi általunk megszokott WC állt, hanem csak egy lyuk volt a földön. Elég abszurd volt, de legalább ezt is kipróbáltuk.

Este 8 körül értünk vissza a hotelbe, de pihenésről szó sem lehetett, mert 8:45-re Pietro asztalt foglalt egy hangulatos helyre. Ami igaz tényleg nagyon kellemes hely volt, templomok közt egy kis sikátorban helyezkedett el. Isteni térszokat, tipikus olasz ételeket szolgáltak fel. Jól is éreztük magunkat, míg egy néni az első emeletről – merthogy laktak is ott – ki nem kiabált, hogy ne zajongjunk. Ez a nem zajongás tartott körülbelül 1 percig. Ezek után Pietro közölte velünk, hogy itt Olaszországban nem az a szokás, hogy este 10 után kihívjuk a rendőrséget, hanem egész egyszerűen a nyakunkba zúdítanak egy vödör vizet. Hát szó mi szó, miközben ettük a vacsínkat, folyamatosan felfelé kukucskáltunk mikor jelenik meg a néni feje vagy a keze egy vödörrel.

A vacsora után még tettünk egy jó nagy sétát, mert addigra már annyira átállt a szervezetünk hogy nem kell aludni sokat, hogy abszolúte nem voltunk fáradtak. Hajnali 3-ra értünk vissza a szállásra a portás legnagyobb örömeire, mivel úgy ébresztették fel szegénykét. Ekkor jöttünk rá, hogy bár a szálloda tele volt, csak mi voltunk azok, akik folyamatosan a legkésőbb értünk vissza. És szinte mindig mi voltunk a legelsőek, aki elhagyják a szállást. Szóval nem láttak minket túl sokat azon a helyen. De szerintem ez így van rendjén. Minek pihenni, ha egyszer Olaszországban vagy???

4. nap

Eljött a várva várt negyedik nap, amire fürcsizést terveztünk. De már hajnalban arra ébredtünk, hogy dörög az ég, esik az eső. Dél előtt 11 óra fele el tudtunk indulni, addigra kisütött a nap. Nagy reményekkel indultunk, hogy ma már nem lesz eső, hisz kisütött a nap. Tévedtünk! A vonaton ülve jöttünk rá, hogy túl korán kezdtünk el örülni, mivel olyan szinten elkezdett esni az eső, hogy nem láttunk ki az ablakon. A célunk Cinque Terre volt, ami magyarul annyit jelent, hogy Öt föld. Az Öt föld öt különböző falut jelent: Monterosso al Mare, Vernazza, Corniglia, Manarola, Riomaggiore. Mi Monterossoba mentünk.

Mikor leszálltunk a vonatról még mindig nagyon esett, így beültünk a kávéra és vártuk, hogy elálljon az eső. Hál'istennek ez hamar bekövetkezett, így hamar gyorsan lementünk a partra.

Bár az égen még mindig elég csúnya felhők gyülekeztek és a tenger akkor hullámokat vetett, hogy csak na, de mi akkor is gyorsan átvettük a bikinit és nyomás a vízbe. Ami eleinte elég mulatságos volt, mert a hullámok mindig visszadobtak minket a partra, és persze a bikini is csúszott jobbra-balra, fel-le, ahogy az így lenni szokott. De azért csak bejutottunk a vízbe.

Próbáltunk addig a vízben lenni, amíg csak bírtuk, mert tudtuk, hogy a kifele menet ismét nem lesz egy könnyű menet. És igen. Ott is eljátszottuk a befelé meneti játékot. De mindez megérte, ezért a fantasztikus élményért.

Estére csak négyesben terveztünk egy kis sétát, beülni valahova inni valamit, és jól kibeszélni az elmúlt pár nap történéseit. Ez már a lazító esténk volt. Persze így is visszaérvén a szállásra – hajnali egy körül – megint zárva találtuk az ajtót, és megint felébresztettük a portást. Szerintem már alig várta, hogy hazamenjünk.

5. nap

Utolsó napunkon mentünk vásárolni ajándékokat és elmentünk az Akváriumba, mely jelenleg Európában a legnagyobb. Hát az valami csodálatos volt. Láttunk különféle halakat, békákat, medúzákat, krokodilt, cápákat, delfíneket, óriás teknőst. Na és persze ráját, amit meg is simogathattunk. Na jó, ez mondjuk számomra felejthető élmény lesz.

Sajnos nagyon hamar eljött az idő, hogy taxiba szálljunk és menjünk a repülőtérre.

Persze gondolhattuk, hogy a hazafele menet sem lesz olya egyszerű, hiszen rólunk volt szó!

Ott Genovában a jegyvásárlással még nem volt gond. Elmagyaráztuk a hölgynek, hogy a csomagunk idefele elveszett, így ne szeretnénk otthon is ezzel a problémával szembesülni. Megnyugtattott minket, hogy nem lesz gond, a csomagunk megy egyenesen Budapestre.

Nyugodt szívvel vártuk a gépet. Csak mikor megláttuk, hogy késik 25 percet, hát akkor egy kicsit pánikolni kezdtünk, hogy nehogy lekéssük a csatlakozást, ugyanis percre ki volt számolva minden. A csatlakozás 16:40-kor indult, és mi 16:45-kor szálltunk le. Rohantunk ezerrel, mindenkiket majd fellökve, hogy hátha van olyan szerencsénk, hogy ez a járat is késik. És volt. Vagyis mivel a gépünk késett, ezért a Milánóba tartó járat indulását is elcsúsztatták.

Milánóba megérkezvén se pihenhettünk, mert ott ismét jegyet kellett venni, és ugyanazt a procedúrát el kellett játszani, mint az elején – sorban állás, poggyász vizsgálat.....

És naná, hogy a Pestre tartó 23-as kapu a lehető legmesszebb volt. Szinte hihetetlen, hogy mekkorák ezek a repterek. Mire odaértünk a megfelelő kapuhoz, már lehetett is felszállni a gépre. Na de nehogy azt higgyétek, hogy ennyi volt a meglepetésekből. A stewardess-ek közömbössége meg sem lepett már minket. Rájöttünk, ha magyarul beszélünk, szinte ránk se hederítenek. Csakhogy elfelejtették először bemondani, hogy légörvénybe keveredtünk. Akkorákat dobott a gépen, és olyan hirtelen, hogy még pánikrohamra sem volt idő. Majd ezek után meghallottuk a bemondón keresztül: ...heves turbolencia....

Hát igen, már rájöttünk.

De meg kell hagyni, hogy Budapest gyönyörű este fentről nézve.

Nos hát megérkeztünk Ferihegyre, és mentünk a csomagjainkért izgatottan, hogy vajon most mi fogad bennünket. Mikor megláttuk a Jolcsi csomagját, megnyugodtunk, hogy akkor probléma már nem lesz. De lett. Mindenki csomagja megjött – bár kicsit szakadtan, kinyitva -, de szegény Moncsika megint azzal szembesült, hogy a csomagja nincs meg. Ismét sorbaállás az eltűnt csomagok pulthoz. A hölgy közölte, hogy talán másnap megérkezik valamelyik járatral Rómából vagy Milánóból, és akkor, ha lesz körjárat Magyaralmás fele, akkor elviszik. De mindezt olyan szenttelen arccal, hogy az már hihetetlen idegesítő volt.

Mert már az is bosszantó, ha elszakad a bőröndöt, meg belenéznek. De hogy már abban sem lehetsz biztos, hogyha feladod poggyászként a bőröndöd, akkor vagy megérkezik vagy nem. Na de szegény Moncsinál kettőből kettő?? Mi ebből a tanulság? Csak kézipoggyással szabad utazni. Néztük is a sok embert, hogy mekkora csomagokat hoznak fel a gépre, de akkor ezek szerint ők is átérték már párszor ezt.

Végül beültünk a taxiba és elindultunk haza fele. Bár nem mondtuk már ekkor ki, de mindenkin látszott, hogy bárcsak még legalább egy hetet kaptunk volna.

Mindenki arcára rá volt írva, hogy mekkora hihetetlen élményekkel gazdagodtunk és mennyi sok szépséget láthattunk.

Márai Sándort idézve:

„Az utazás megváltoztatja az eszméket... más gondolataink támadnak az életről, tisztábban látjuk feladatunkat...”

És végül, de nem utolsósorban, ahogy Pietro mondaná:

„FANTASTICO!!!”

A tanulmányút szakmai tapasztalatai

Az NKTH által támogatott Baross Gábor pályázatunknak köszönhetően egy olaszországi tanulmányúton vehettünk részt Közalapítványunk négy munkatársa. Vendéglátónk – Pietro De Martino – már többször járt Magyarországon és a székesfehérvári inkubátorházban, most pedig mi ismerkedhettünk az ő módszereivel.

A Sviluppo Italia Liguria fő célja az, hogy a kis és középvállalatok fejlesztését támogassa, illetve hogy új kis és középvállalatok tudjanak megalkalni a segítségükkel úgy, hogy a munkavállalók száma is növekedjen ezáltal a régióban. Mindezt úgy érik el, hogy a közszféra és a privát szektor összekötésével próbálják meg felderíteni, kiválasztani, monitorozni azokat a vállalkozásokat, vállalkozókat és projekteket, melyeket össze lehet hozni és ezáltal megteremteni annak az alapját, hogy az inkubáció el tudjon kezdeni működni. Tulajdonképpen mint egy laboratórium működik ezen a szinten. 2004-2009 között több mint 2.300 vállalkozói igényt regisztráltak, ebből 1.350 új vállalkozást hoztak létre. Ebben az időintervallumban 140 millió EUR értékben ítétek meg pénzügyi forrásokat kkv-k részére.

Olaszországban több mint 100 operatíván működő inkubátor van, de ebből csak 22 rendes tagja és 9 társult tagja van az EBN hálózatának. Ez a 22 tag hozta létre az úgynevezett BIC Itália hálózatot, mely közszervezetként működik, és közreműködik az inkubáció megkönnyítésében, és a privát szektor illetve a közszervezetek összekapcsolásában. A hálózat az Olasz Fejlesztési Ügynökség, illetve az ottani Gazdasági Minisztérium támogatásával alakult meg

Az inkubációs folyamat Olaszországban viszonylag korán, a 80-as években kezdődött, akkor még elsősorban a pénzügyi szolgáltatások, illetve a konkrét, direkt hely biztosítása volt célkeresztben és elsősorban a vas-és acéliparra fókuszált az inkubáció. Ebből adódóan nagyon sok olyan inkubátorház van, amely nagy alapterületű, akár 15.000 négyzetméteres nagyságot is elér. A 90-es években helyi fejlesztési eszközökké váltak az inkubátorházak. Minden ilyen inkubátorházat működtető szervezet az olasz Kormány támogatásában részesült. A jelenlegi tendenciák alapján az olasz inkubátorok az innovatív és elsősorban a specifikus projekteket és iparágakat támogatják, magas, hozzáadott értékű szolgáltatásokkal. Amennyiben a technológiai innovációt iparágak kapcsán nézzük, akkor az informatika és a mezőgazdaság súlya jelentős.

Gyakran az egyetemek és a közoktatási intézmények is részt vesznek az inkubációs folyamatokban, mely nagy változás a 80-90-es évekhez képest. Igazából 2001-től lehet Olaszországban arról beszélni, hogy inkubáció működik az egyetemeken is. Vannak Egyetemi Inkubációs Központok Milánóban, Torinóban, Pisa-ban. Általában azt lehet mondani, hogy az egyetemek inkubációja a meglévő inkubátorházak és az egyetemek kooperációján alapul. Fontos megjegyezni, hogy az olaszországi inkubációra alapvetően az iparorientált bontás jellemző, iparág-specifikus klaszterek működtetésével, melyek bizonyos támogatási összegeket kapnak a kormányzattól.

A források tekintetében általánosságban elmondható, hogy az olaszországi inkubátorok nagyon nagymértékben függenek az állami támogatásoktól. Hozzávetőlegesen 23%-ot ér el az inkubátorszolgáltatásból, iroda bérbeadásból befolyt bevételek nagysága. Ez az összeg azonban nem elég ahhoz, hogy a felmerült költségeket ellensúlyozza, melynek legnagyobb tétele a bérköltség. Az Európai Strukturális Alap forrásai szintén fontos bevételi alapot jelentenek. A kiadások közel 13 százaléka külső szakértők, és tanácsadók megbízására fordítódik, ilyen szempontból az egyetemi együttműködéseknek még nagyobb a jelentősége (az egyetemről jön az a tudás amelyből az inkubáció innovatív tud lenni). Olaszországban – hasonlóan a hazai helyzethez – problematikus az inkubátorházak költség-bevétel arányának egyensúlyban tartása.

Az olaszországi inkubátorházak nagyon erősek abban, hogy segítsenek a vállalkozásoknak a pénzügyi támogatások megszerzésében. Közreműködnek üzleti tervek megírásában, segítenek a pályázati formanyomtatványok kitöltésében is. A jövőbeni célként a vállalkozások és a projektek összepárosításának hatékony ösztönzése jelenik meg. A meglévő kis-és középvállalkozások támogatása és a feljüket nyújtott szolgáltatások már gyengébb pontjai az ottani inkubátoroknak, mert elsősorban arra koncentrálnak, hogyan tudnak elindítani innovatív vállalkozásokat, szemben a meglévők támogatásával. Ennek egyik kulcseleme az innovációs diagnózis valamint az a technológiai támogatás, ami elsősorban iparjogvédelmi jogi szolgáltatásokban jelentkezik.

Olaszországban több példaértékű projekt működik, közülük a UNITI projekttel valamint az I3P egyetemi inkubációval ismerkedhettünk meg részletesebben.

UNITI projekt

A UNITI projektet a genovai egyetem, valamint a Liguria tartomány BIC-hálózata működteti a gazdasági fejlesztési minisztérium támogatásával. A projekt értéke 4 millió EUR egy öt éves időtartamra. A projekt céljai: egyetemi spin-off cégek létrehozásának ösztönzése, tudásmegosztás, vállalkozásfejlesztés támogatása és a kutatási eredmények kamatoztatása. Jelen állás szerint 31 üzleti ötletet analizált a konzorcium és ebből 19 került kiválasztásra, valamint 790 ezer EUR értékben helyeztek ki startup tőkét. A tőkealapot különböző forrásokból, a régió, a város és a kereskedelmi kamara adta össze. Gyakorlatilag menedzselik a teljes folyamatot a legelső ötlettől egy véglegesített projektkig, magas szintű, komplex szolgáltatásokkal, mint pl. jogi tanácsadás vagy piackutatás.

I3P egyetemi inkubáció

Az I3P, az innovatív vállalkozói inkubátor egy non-profit részvénytársaság által működtetett szervezet, melyet 2002-ben alapítottak a torinói Egyetem, Torino tartománya, a helyi kereskedelmi kamara, valamint Torino város együttműködésében. Lényegében jelenleg a vezető egyetemi vállalkozástámogató inkubátor, és az egyik legnagyobb Európában. Az I3P célja, hogy elősegítse a tudás-alapú vállalkozások alapítását és növekedését. Kiválasztja a nagy növekedési potenciállal rendelkező üzleti ötleteket, majd ingyenes segítséget nyújt ezek elindításához és az induló vállalkozások működéséhez. Elősegíti a befektetők és az innovatív vállalkozások egymásra találását, támogatja őket a befektetési döntések meghozatalában, ugyanakkor biztosítja a bizalmas tárgyalások lehetőségét is. Az ún. PNI Cube hálózat tagja, amely összefogja a tudományos inkubátorházakat és az olasz felsőoktatási intézményeket. A hálózat jelenleg két fontos kezdeményezést támogat. Az egyik a nemzeti innovációs díj kiosztása, amelyet a legjobb innovatív vállalkozásötletek versenyének nyertese kap. A másik pedig az év Startup-ja díj, mely a fiatal és magas potenciával bíró high-tech vállalkozások piacra jutását támogatja.

A tanulmányút során számunkra átadott prospektusokat, valamint az I3P-nél hallott prezentáció anyagát kérésre szívesen közkinccsé tesszük. További információ: Szurokné Fodor Jolán.

Szurokné Fodor Jolán

Hasznos tudnivalók

FOLYÓSZÁMLA-KIVONAT ÉS KÉSEDELMI PÓTLÉK: KÜLDIK AZ ÉRTESÍTŐKET

Az Adó-és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal 2010. július 19-én megkezdte a folyószámla-kivonatok és késedelmi pótlék-értesítők kiküldését. Először a gazdálkodói szervezetek, majd ezt követően a magánszemélyek és egyéni vállalkozók kapják meg az értesítőket. A törvényi előírás értelmében az adóhatóság az elektronikus bevallóknak nem küld sem folyószámla-kivonatot, sem a késedelmi pótlékról értesítőt.

AMIT AZ ELŐLEGRŐL TUDNI KELL

Az előleg kikötése a vállalkozási és szállítási szerződések esetében igen gyakorinak mondható, amennyiben a szerződéses összeg jelentős, vagy ha teljesítésre kötelezettnek, a szerződéses teljesítéséhez olyan beszerzéseket kell finanszíroznia, amely beszerzések nem vagy nem teljes egészében használhatók fel egy másik szerződési kötelelem teljesítéséhez, ha a megrendelő elállna a vételi szándékától. Az Áfa tv. az előleg fogalmat gyűjtő fogalomként használja és minden olyan pénz és készpénz helyettesítő eszköz, az Áfa tv. szerinti teljesítést megelőző átadására alkalmazza, amely beszámításra kerül a vételárba. Az előleget sokszor foglalóként adják át, bár a foglaló jogkövetkezmények szempontjából eltérő tartalmú az előlegtől.

A GYES-RŐL

Gyermekgondozási segélyen lévő kismamák a baba egy éves koráig nem folytathatnak keresőtevékenységet. A kicsi egy éves kora után viszont időkorlátozás nélkül, bármilyen jogviszonyban dolgozhatnak. Tehát ekkor visszamehetnek dolgozni, vagy egyéni vállalkozásban, társaságban is közreműködhetnek úgy, hogy amellet még a gyermek 3 éves koráig - 2010. május 1. után igényelt gyesnél a gyermek 2 éves koráig - a gyeset is folyósítja nekik az államkincstár. Az adózás az általános szabályok szerint történik.

Kindlné Hegyi Etelka

Bemutatkoznak bérlőink...

Közép-dunántúli Regionális Innovációs Ügynökség

A Közép-Dunántúli Regionális Innovációs Ügynökség 2005. január 1-én alakult nyolc, régiós innovációs hídképző szervezet, illetve felsőoktatási intézmény konzorciumaként. A KDRIU a tevékenységét a következő öt téma területen végzi: innovációs tervezés, innovációs projektfejlesztés, innovációs szolgáltatások nyújtása, innováció marketing, hálózatmenedzsment. Alapfilozófiánk szerint a fenti tevékenységek mind egyikét folyamatosan formáljuk, az innováció keresleti és kínálati oldalán lévő szereplők igényeihez igazítjuk.

Jelenleg több hazai és nemzetközi projektben veszünk részt. Az egyik legjelentősebb nemzetközi projektünk a CEBBIS (Central Europe Branch Based Innovation Support). A projekt célja egy olyan specializált nemzetközi szakértői hálózat kialakítása, amely hatékonyan támogatja a különböző gazdasági ágazatokban megvalósuló ipari innovációkat és ezzel a technológia-intenzív vállalkozások fejlődését.

Az IDEA elnevezésű projekt azért jött létre, hogy egy olyan transznacionális stratégiát dolgozzon ki, amely elősegíti az innováció számára nélkülözhetetlen emberi erőforrások biztosítását, illetve megtartását. A projekt kiterjed a demográfiai változások, a migráció, illetve a tudás elszívás kérdésköreire is.

A KDRIU alapvető stratégiai célja, hogy a meglévő regionális innovátorok integrálásával, hálózatba kapcsolásával együttműködve komplex szolgáltatási palettát mondhasson magáénak.

Barta Zoltán

Borozni, a bort megismerni

Helyesebben ismerkedni vele, mert a bor kiismerhetetlen. Éppen ettől olyan izgalmas, ez készlet minket újra- és újra, hogy megint megkóstoljuk, belenézünk, kiigyuk, akár ugyanazon pince ugyanazon borát. Még az évjárat sem kell más legyen ahhoz, hogy kíváncsiak legyünk rá, mert a bor állandóan változik és ezt olyan jó figyelemmel kísérni. Ehhez azonban borozni kell. Természetesen a borozáson, kulturált borfogyasztást értek, még ha néha egy kicsit el is fáradunk közben, mert azt is lehet kulturáltan. A bor megismeréséhez kénytelenek vagyunk borozni, a kettő elválaszthatatlan. Tehát aki érdeklődik a borok iránt, de magát a bort nem szereti úgy igazán, azt ki kell, hogy ábrándítsam, hiszen soha nem fogja megismerni. Bár ezt én soha nem értettem és nem fogom megérteni, „Köszönöm nem kérek! Nem szeretem a bort!” Hogy lehet a bort nem szeretni? Erről szól Csopak, a Szent György hegy, Somló, Szekszárd, Villány, Eger... etc. és még sorolhatnám, tulajdonképpen az országunk egy szőlőskert. Úton- útfélen belebotlunk egy borvidékbe. Hogy mondhatjuk, hogy szeretem a Balaton felvidékét úgy, hogy még nem ittam csopaki rizlinget? A remekül marketingelt Toszskánában is megkóstoljuk a chiantit, vagy ha nem – mert ott is turisták vagyunk –, akkor hozunk haza abból a szalmafonatosból (aminél egyébként csak jobbak vannak). Ahhoz, hogy otthon érezzük magunkat a Badacsonyon, ki kell, hogy ülünk a hegy oldalába egy pohár kéknyelűvel, máshogy nem fog menni, vagy maradunk itthon is turisták.

Húsz év telt el a rendszerváltás óta, újra van gazdája a földnek, gazdája a pincének, és a jó gazda odafigyel mit ad ki a keze közül. Világszínvonalú pincék tucatjai nőttek ki a földből néhány év leforgása alatt. Jobbnál-jobb boraink vannak, utolértük a világot, megint! A semmiből, sőt a mínusból, mert a csodapincék tetejét a legtöbb esetben brutális hitelek nyomják. De, mi utol akartuk érni a világot minél hamarabb, megint, ahogy tettük ezt a Monarchia idején is. A magyar már csak ilyen. Egyszerrel itt van az arcunkban az a sok kiváló bor, szép és látványos pincék, gyönyörűen megművelt szőlősorok. Mi is máshogyan nézünk fel a szekszárdi hegyre, hogy tudjuk, van ott egy Takler Feri és Szekszárd is büszkébb, egészen biztosan. Valahogyan mégsem működik. Panaszkodnak a borászok, a borkereskedők, tulajdonképpen mindenki a borágazatban. Az ok egyszerű, nem borozunk. Beszélünk a borról, ami nagyon fontos, de azt nem tesszük, ami a lényege. Nem isszuk meg. Úgy pedig nem fogjuk megismerni. És nem fogjuk ismerni az Eger fölé magasodó büszke Nagy- Egedet sem ha nem kóstoljuk meg a levét. Mennyi szép hely, mennyi ormóttan vulkán, mi meg lerendezünk egy Balaton felvidéki kirándulást csúszdaparkkal meg négy korsó Arany Ászokkal. Pedig minden itt van az orrunk előtt csak meg kéne élni is azt. Ez a saját érdekünk. A nyári melegre való tekintettel pattintsunk ki minél több olaszrizlinget, és aki csúnyán néz ránk, ne foglalkozzunk vele, egészen nyugodtan lökjük meg egy kis szikvízzel. Hangsúlyozom, szikvízzel! Egészségükre!

Szurok Gábor Monarchia Borszaküzlet

Impresszum

Vállalkozói Központ
Közalapítvány

a fejlődésért...

8000 Székesfehérvár
Seregélyesi út 113.

Telefonszám: 06 22 514 126
Faxszám: 06 22 314 387
www.szv.hu
E-mail: titkarsag@szvk.hu

A hírlevelet szerkeszti:
Deres Tímea
Telefon: 06 22 514 110
E-mail: deres.timea@szvk.hu

Tájékoztatósul...

A nyár elején bevezetett gyermekfelügyeletet sajnos augusztus hónapban már nem tudjuk biztosítani bérelőink gyermekei számára, miután szomorú költségcsökkentési intézkedésekre kényszerültünk. Bízunk benne, hogy annak, aki igénybe vette ezt a lehetőséget, segítséget jelentett kisgyermek biztonságban tudására.

Pályázati információk

Nemzeti Minőségi Díj 2010 - a nemzetgazdasági miniszter pályázati felhívása

A nemzetgazdasági miniszter pályázatot hirdet a 2010. évi Nemzeti Minőségi Díj elnyerésére. A pályázat célja - a miniszterelnök 3/1996. (VI.19.) ME rendelete alapján - a minőségügyben kiemelkedő eredményt felmutató gazdálkodó szervezetek tevékenységének elismerése. A pályázási szándékot **2010. augusztus 23-án** 16 óráig kell jelezni, a pályázati anyagot legkésőbb **2010. szeptember 20-án** 16 óráig kell benyújtani a Szövetség a Kiválóságért Közhasznú Egyesülethez. További információ: <http://www.kivalosag.hu/nemzeti-minosegi-dij-2010-nemzetgazdasagi-miniszter-palyazati-felhivasa>

Új Széchenyi Terv: egymillió új munkahely

Egymillió új munkahely, a magyar gazdaság és a vállalkozások fejlesztése hét kitörési pont mentén – ezek a legfőbb céljai a Nemzeti Együttműködés Kormányának gazdasági programjának, az Új Széchenyi Tervnek. Az Új Széchenyi Terv középpontjában egyetlen nagy cél áll: a foglalkoztatás dinamikus bővítése. Számokban kifejezve az a törekvés vezérli a gazdaság- és társadalomfejlesztő programot, hogy tíz esztendő alatt egymillió új és adózó munkahely jöjjön létre Magyarországon. Az Új Széchenyi Terv 2011. január 15-én indul útjára, az üzleti élet szereplőitől 2010. szeptember 15-ig várják a javaslatokat. A vitairat letölthető a http://www.ngm.gov.hu/data/cms2068241/uj_szechenyiterv_vitairat.pdf internetes oldalról.

Egyszerűbb feltételeket ígér a kormány az uniós pénzre pályázó vállalkozóknak

Egyszerűbb pályázati feltételek mellett juthatnak uniós forrásokhoz a kis- és középvállalkozások, a részletek kidolgozását megkezdte a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium. A kormány határozatában rendelte el, hogy a kis és középvállalkozások forrásellátásának javítása érdekében - az Új Széchenyi terv irányvonalának megfelelően - új pályázati felhívásokat kell megjelentetni - olvasható a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium (NFM) közleményében. Ennek megfelelően az NFM és a közvetlen szakmai felügyelete alá tartozó Nemzeti Fejlesztési Ügynökség (NFÜ) azonnal megkezdte a Gazdaságfejlesztési Operatív Program, valamint a Közép-magyarországi Operatív Program 2009-2010. évekre vonatkozó akciótervei módosításának kidolgozását. További információ: <http://vallalkozoi.negyed.hu/vnegyed/20100802-a-jovoben-egyszerubben-juthatnak-unios-penzhez-a-vallalkozasok.html>

Öt kategóriában pályázható az Európai vállalkozási díj

November 10-ig adhatók be öt kategóriában pályázatok az Európai vállalkozási díjra, amelynek nyerteseit jövő májusban hirdetik ki Budapesten. Az Európai Vállalkozás Díjat 2006 óta szervezi Vállalkozáspolitikai és Ipari Főigazgatóság, hogy azonosítsa és díjazza azokat a közhatóságokat, amelyek országos, regionális vagy helyi szinten kimagasló módon népszerűsítették a vállalkozói létformát és a kisvállalkozásokat. Minden évben több mint 300 kezdeményezés versenyez az egyes résztvevő országok (az EU-tagállamok és Norvégia) nemzeti fordulójában. Egy magas szakmai színvonalat képviselő európai zsűri válogatja ki a legjobb pályaműveket, az eredményt pedig egy különleges ünnepélyen jelentik be, amelyre valamennyi nemzeti jelöltet meghívják. További információ: http://ec.europa.eu/enterprise/policies/sme/best-practices/european-enterprise-awards/participate/index_hu.htm

